

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กมลมาลย์ วิรัตน์เศรษฐิน, ดำรง เชี่ยวศิลป์ และ สมจิตต์ สุพรรณทัสน์. พฤติกรรมองค์กร และสถานการณ์โรคเอดส์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ บริษัท เอส อาร์ พรินติ้ง แมสโปรดักส์ จำกัด, 2538.

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาการแนะแนว และจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.

กาญจณี หวังจิระอำนาจ. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารตัวสารกับความรู้และการป้องกันโรคเอดส์ในหญิงอาชีพพิเศษและชายรักร่วมเพศในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

ดวงกมลสร พานิชศุภผล. การดำเนินงานประชาสัมพันธ์เรื่องโรคเอดส์ของสมาคมพัฒนาประชากรและชุมชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

เทพนม เมืองแมน. คุณสมบัติและสาธาณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, สัมภาษณ์, 4 สิงหาคม 2530.

ธีรพล ภูริต. การโฆษณาเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : แผนกตำราและคำสอน มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, 2540.

ประพันธ์ ภานุภาค. คำบรรยายในการสัมมนาทางวิชาการโรคเอดส์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์, 24 กรกฎาคม 2528.

ลักขณา มนธาตุผลิน. อนามัยครอบครัวแก่สตรีวัยเจริญพันธุ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

วรรณิ ชัชวาลทิพากร. การประเมินคุณลักษณะของสื่อวิดีโอทัศน์เรื่องเอดส์และแนวโน้มการผลิตสื่อวิดีโอทัศน์เรื่องเอดส์ในการป้องกันและควบคุมเอดส์ในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2539.

วสันต์ ศิลปสุวรรณ, ดำรง เชี่ยวศิลป์ และกมลมาลย์ วิรัตน์เศรษฐิน. สุศึกษาเอดส์ในยุคโลกาภิวัตน์ : การประเมินความจำเป็นในการวางแผนสุศึกษาเอดส์ ธรรมสมโภช 84 ปี ปัญญานันทภิกขุ, 2538

"วัยรุ่นไม่กลัว "เอดส์" - เมินลุงยาง มีคู่นอนมากกว่าหนึ่งถือว่าจีบ !". หนังสือพิมพ์มติชน. วันที่ 20 สิงหาคม 2539.

- วิลโด วงศ์สืบชาติ และพัฒน์นาวดี ชูโต. สถาบันประชากรศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
รายงานการวิจัยเชิงสังเคราะห์ การสื่อสารโรคเอดส์ : ใครคือประชากรที่ไม่เข้าถึงสื่อ
เอดส์. โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- สิทธิโชค วรรณสันติกุล. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : โครงการเอกสารตำราเรียน
 วิทยาลัยครูนครปฐม, 2519.
- หมอนักข่าว (นามแฝง). "โลกของเอดส์" ไกล่หมอ. ปีที่ 22 ฉบับที่ 1 มกราคม 2541.
- อนุวัตร ลิ้มสุวรรณ. "โรคเอดส์", เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่องการสัมมนาเชิงวิชาการเกี่ยวกับ
 กับโรคเอดส์ ณ โรงแรมภูเก็ตเมอร์ลิน จังหวัดภูเก็ต, 2528.
- อนุสรณ์ บุญชิต และดิเรกนันท์ อนุวัช. เอดส์ : สดุดีรักภักย์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เจริญผล;
 2529.
- อรรถัย อาจอำ และจรรยาเศรษฐบุตร. โสเภณีเด็กในสังคมไทย : ผลการวิเคราะห์เอกสารและ
ภาพประมาณการตัวเลขที่ใกล้เคียง. มหาวิทยาลัยมหิดล. เอกสารทางวิชาการ เม.ย
 2537.
- อาภัสรา จันทร์สุวรรณ. ความวิตกกังวลอันเกิดจากข้อมูลข่าวสารมวลชนเรื่องโรคเอดส์ผ่าน
สื่อมวลชนช่วงปี พ.ศ. 2531-2534 : การศึกษาในทัศนะแบบองค์รวม. วิทยานิพนธ์
 ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย, 2535.
- อุไรวรรณ ภูวจิตรสุทิน. การเปิดรับและการยอมรับข่าวสารเรื่องโรคเอดส์ของนักเรียนและนิสิต
นักศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาประชา
 สัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- "เอดส์เป็นแล้วตายทุกราย". สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์. ปีที่ 34 ฉบับที่ 7 26 กรกฎาคม - 1
 สิงหาคม 2530.

ภาษาอังกฤษ

- Boster, F.J. and Mongeau, P.A. Fear-arousing persuasive messages. In R.Bonstrom
 (Ed.) communication yearbook 8, CA : Sage, 1984
- Carl H. Botan and vincent Hazleton, Jr. Public relations theory. New Jersey :
 Lawrence Erlbaum Associates, Publishers, Hillsdale, 1989.
- Fen Rhodes, phd. and Richard J. Wolitski, BA. Percieved effectiveness of fear

appeals in aids education : Relationship to ethnicity, gender, age, and group membership, Aids education and prevention, The Guilford Press, 1990.

J. Freeman, et.al. Social Psychology. New Jersey : Prentice-Hall Inc., 1970.

Leon Festinger . A Theory of Cognitive Dissonance. Stanford University Press, Stanford , California,1979.

Priya Raghubir and Geeta Menon Aids and me , Never the twain shall meet : The effects of information Accessibility on judgements of risk and advertising effectiveness, Journal of consumer research, vol.25, 1989 .

R.F. Soames Job, Phd. Effective and Ineffective use of fear in health Promotion campaigns, Journal of Public Health., Vol. 78, No.2,1988 .

Winston L. Brembeck and William S. Howell , Persuasion : A Means of Social Influence 2nd edition New Jersey : Prentice-Hall, Inc.1976 .

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางจำนวนผู้ป่วยเอดส์ จำแนกตามปัจจัยเสี่ยงและปีที่เริ่มป่วย
ระหว่างกันยายน พ.ศ. 2527 - 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542

ปัจจัยเสี่ยง	27-33	2534	2535	2536	2537	2538	2539	2540	2541	2542	รวม	%
1. เพศสัมพันธ์	161	420	1325	5109	10819	16249	19531	20965	15358	74	90011	82.57
ชายรักชายเพศ	21	5	9	50	105	194	203	154	114	2	857	0.79
ชายรักสองเพศ	9	5	2	8	34	87	149	100	76	2	472	0.43
ชายรักต่างเพศ	118	367	1157	4364	9054	13001	15033	15588	10948	49	69679	63.92
หญิงรักต่างเพศ	13	42	153	671	1547	2867	3988	4877	3986	20	18164	16.68
ไม่ทราบ	0	1	4	16	79	100	158	246	234	1	839	0.77
2. ยาเสพติดชนิดฉีดเข้าเส้น	35	45	141	508	887	1278	1057	1014	804	5	5774	5.3
ชาย	34	45	138	496	867	1260	1039	986	794	4	5663	5.19
หญิง	1	0	3	12	20	18	18	28	10	1	111	0.1
3. รับเลือด	3	4	10	9	10	9	1	3	0	0	49	0.04
ชาย	2	3	8	6	4	7	0	3	0	0	33	0.03
หญิง	1	1	2	3	6	2	1	0	0	0	16	0.01
4. ติดเชื้อจากมารดา	19	74	139	463	779	916	1125	1145	793	11	5464	5.01
ชาย	11	39	66	259	404	479	613	627	413	4	2915	2.67
หญิง	8	35	73	204	375	437	512	518	380	7	2549	2.34
5. อื่นๆ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
ชาย	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
หญิง	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
6. ไม่ทราบปัจจัยเสี่ยง	5	17	92	650	1104	1522	1331	1614	1372	4	7711	7.07
ชาย	4	15	85	576	948	1308	1145	1326	1133	4	6544	6
หญิง	1	2	7	74	156	214	186	288	239	0	1167	1.07
รวมชาย	199	480	1469	5774	11487	16421	18324	18981	13652	66	86853	79.68
รวมหญิง	24	80	238	965	2112	3553	4721	5760	4675	28	22156	20.32
รวมทั้งสิ้น	223	560	1707	6739	13599	19974	23045	24741	18327	94	109009	100

แหล่งข้อมูล : กลุ่มงานระบาดวิทยาโรคเอดส์ กองระบาดวิทยา สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

ตารางจำนวนผู้วัยเอดส์จำแนกตามอาชีพและเพศ
ระหว่างกันยายน พ.ศ. 2527 ถึง 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542

กลุ่มอาชีพ	พ.ศ. 2527-2539		พ.ศ. 2540		พ.ศ. 2541		พ.ศ. 2542		รวมทั้งหมด	
	รวม	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
1.เกษตรกรรม	14517	22.05	4933	19.94	3661	19.98	20	21.28	23131	21.22
2.ข้าราชการพลเรือน	1934	2.94	611	2.47	437	2.38	2	2.13	2984	2.74
3.ข้าราชการทหาร	505	0.77	108	0.44	67	0.37	0	0	680	0.62
4.ข้าราชการตำรวจ	203	0.31	89	0.36	74	0.4	0	0	366	0.34
5.เจ้าของกิจการบริษัท	89	0.14	29	0.12	22	0.12	0	0	140	0.13
6.พนักงานลูกจ้างบริษัท	512	0.78	185	0.75	143	0.78	2	2.13	842	0.77
7.ค้าขาย	2879	4.37	1060	4.28	759	4.14	3	3.19	4701	4.31
8.กรรมกร, ผู้ใช้แรงงาน	1536	2.33	483	1.95	317	1.73	4	4.26	2340	2.15
9.ลูกจ้างโรงงาน	82	0.12	34	0.14	33	0.18	1	1.06	150	0.14
10.รับรถรับจ้าง	626	0.95	171	0.69	120	0.65	0	0	917	0.84
11.รับจ้างทั่วไป	27507	41.77	11376	45.98	8399	45.83	36	38.3	47318	43.41
12.นักเรียน, นักศึกษา	230	0.35	87	0.35	91	0.5	0	0	408	0.37
13.รับจ้างทำประมง	916	1.39	466	1.88	309	1.69	1	1.06	1692	1.55
14.พนักงานรัฐวิสาหกิจ	190	0.29	51	0.21	57	0.31	1	1.06	299	0.27
15.ชายบริการทางเพศ	238	0.36	40	0.16	46	0.25	0	0	324	0.3
16.นักแสดง, นักร้อง, นักดนตรี	48	0.07	24	0.1	9	0.05	0	0	81	0.07
17.พนักงานเสิร์ฟ, พนักงานบาร์	73	0.11	16	0.06	16	0.09	0	0	105	0.1
18.เสริมสวย	37	0.06	12	0.05	15	0.08	0	0	64	0.06
19.งานบ้าน	1546	2.35	771	3.12	746	4.07	2	2.13	3065	2.81
20.ผู้ต้องขัง	1184	1.8	385	1.56	341	1.86	1	1.06	1911	1.75
21.เด็กต่ำกว่าวัยเรียน	3518	5.34	1142	4.62	759	4.14	12	12.77	5431	4.98
22.ว่างงาน	2287	3.47	1108	4.48	1046	5.71	3	3.19	4444	4.08
23.อาชีพอื่น	1061	1.61	355	1.43	285	1.56	2	2.13	1703	1.56
24. ไม่ระบุอาชีพ	4129	6.27	1205	4.87	575	3.14	4	4.26	5913	5.42
รวม	65847	100	24741	100	18327	100	94	100	109009	100

ตารางจำนวนผู้ป่วยเอดส์จำแนกตามอายุและเพศ
ระหว่างกันยายน พ.ศ. 2527 ถึง 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542

กลุ่มอายุ (ปี)	พ.ศ. 2527-2539				พ.ศ. 2540				พ.ศ. 2541				พ.ศ. 2542				รวมทั้งหมด			
	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ
0-4	1772	1587	3359	5.1	538	465	1003	4.05	351	307	658	3.59	4	7	11	11.7	2665	2366	5031	4.62
5-9	105	62	167	0.25	101	60	161	0.65	66	78	144	0.79	1	0	1	1.06	273	200	473	0.43
10-14	8	10	18	0.03	8	6	14	0.06	0	3	3	0.02	0	0	0	0	16	19	35	0.03
15-19	369	417	786	1.19	98	142	240	0.97	68	74	142	0.77	0	0	0	0	535	633	1168	1.07
20-24	6221	2549	8770	13.32	1543	1186	2729	11.03	1048	892	1940	10.59	3	5	8	8.5	8815	4632	13447	12.34
25-29	15994	2873	18867	28.65	5583	1605	7188	29.05	3704	1377	5081	27.72	17	8	25	26.6	25298	5863	31161	28.59
30-34	12891	1915	14806	22.49	5055	1048	6103	24.67	3808	893	4701	25.65	20	4	24	25.53	21774	3860	25634	23.52
35-39	8104	1071	9175	13.93	2920	599	3519	14.22	2266	490	2756	15.04	9	3	12	12.77	13299	2163	15462	14.18
40-44	3944	551	4495	6.83	1614	339	1953	7.89	1188	292	1480	8.08	6	0	6	6.38	6752	1182	7934	7.28
45-49	2037	294	2331	3.54	714	167	881	3.56	559	135	694	3.79	3	0	3	3.19	3313	596	3909	3.59
50-54	1017	144	1161	1.76	349	53	402	1.62	256	76	332	1.81	1	0	1	1.06	1623	273	1896	1.74
55-59	739	107	846	1.28	213	46	259	1.05	127	31	158	0.86	1	0	1	1.06	1080	184	1264	1.16
60ปีขึ้นไป	898	102	1000	1.52	242	43	285	1.15	210	27	237	1.29	1	1	2	2.13	1351	173	1524	1.4
ไม่ทราบ	55	11	66	0.1	3	1	4	0.02	1	0	1	0.01	0	0	0	0	59	12	71	0.07
รวม	54154	11693	65847	100	18981	5760	24741	100	13652	4675	18327	100	66	28	94	100	86853	22156	109009	100

งบประมาณแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาเอชดี ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2534-2542

โดยจำแนกเป็นรายกระทรวง/ทบวง (ข้อมูลจากสำนักงานงบประมาณ วันที่ 22 กันยายน 2541)

หน่วยงาน	งบประมาณ									
	2534	2535	2536	2537	2538	2539	2540	2541	2542	
1. สำนักนายกรัฐมนตรี	0	100,000,000	169,081,400	73,391,600	54,800,000	42,121,500	27,259,000	44,569,300	29,154,300	
2. กระทรวงกลาโหม	0	6,000,000	3,000,000	27,212,300	23,905,200	50,183,700	44,103,700	10,695,900	380,100	
			9,382,400							
3. กระทรวงมหาดไทย	0	40,000,000	180,036,030	132,672,700	78,042,500	169,747,900	84,357,800	61,336,100	23,492,800	
		22,700,000								
4. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	0	3,000,000	15,276,400	0	237,100	0	0	0	0	
5. กระทรวงศึกษาธิการ	0	11,000,000	98,302,380	35,401,800	13,781,600	46,329,800	28,329,000	33,899,300	21,927,400	
		24,000,000								
6. ทบวงมหาวิทยาลัย	0	33,000,000	45,000,000	68,982,100	120,458,100	243,259,300	222,514,100	192,178,600	168,190,600	
		10,000,000	1,950,000							
7. กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม	0	0	0	23,174,600	21,652,600	84,232,800	90,252,700	119,979,900	90,339,500	
8. สำนักงานชัยการสูงสุด	0	0	0	0	0	2,318,400	2,318,400	1,950,300	1,563,500	
9. กระทรวงยุติธรรม	0	300,000	1,339,900	0	0	425,500	425,500	308,400	180,800	
10. กระทรวงสาธารณสุข	182,662,087	447,792,000	904,459,300	1,000,163,100	1,245,473,400	1,418,477,100	1,391,592,900	1,143,433,400	1,103,824,800	
11. กระทรวงอุตสาหกรรม	0	1,000,000	379,900	0	0	0	0	0	0	
12. กระทรวงคมนาคม	0	2,000,000	284,010							
13. กระทรวงการต่างประเทศ	0	1,000,000	128,400							
14. กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการพลังงาน	0	300,000	128,400							
15. กระทรวงพาณิชย์	0	500,000	823,500							
16. กระทรวงการคลัง	0	500,000	272,000							
17. องค์การมหาชนสาธารณประโยชน์	0	11,900,000	15,000,000	10,000,000	75,000,000	80,000,000	90,000,000	90,000,000	87,588,700	
รวมงบประมาณทั้งหมด	182,662,087	637,492,000	1,121,540,700	1,142,536,800	1,558,350,500	2,057,096,000	1,891,153,100	1,608,351,200	1,439,053,500	
ร้อยละของงบประมาณที่เพิ่มขึ้น / ลดลงในแต่ละปี		249.00	75.93	1.87	38.39	32.00	-8.07	-14.95	-10.53	

หมายเหตุ

- ตัวเลขหนาและขีดเส้นใต้ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2535 เป็นงบประมาณตั้งไว้ที่สำนักนายกรัฐมนตรีและรวมยอดงบประมาณในงบประมาณของสำนักนายกรัฐมนตรี
- ตัวเลขหนาและขีดเส้นใต้ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2536 - 2542 เป็นงบประมาณตั้งไว้ที่กระทรวงสาธารณสุขและรวมอยู่ในยอดงบประมาณรวมของกระทรวงสาธารณสุข
- ปีงบประมาณ พ.ศ. 2535 - 2542 งบประมาณขององค์การมหาชนเป็นงบประมาณที่ตั้งไว้ที่กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข และรวมอยู่ในยอดงบประมาณรวมของกระทรวงสาธารณสุข และรวมงบประมาณอยู่ในยอดงบประมาณกระทรวงสาธารณสุข
- ปีงบประมาณ พ.ศ. 2541 กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข ได้รับงบประมาณคืนจำนวน 105,000,000 บาท ตามแนวทางของ ADB ที่ไม่ให้มีการปรับลดงบประมาณป้องกันและแก้ไขปัญหาเอชดี พ.ศ. 2541

แนวโน้มจำนวนสถานบริการและผู้ให้บริการทางเพศ

ผลการสำรวจสถานบริการทางเพศและผู้ให้บริการทางเพศ มีแนวโน้มลดลงตั้งแต่ปี 2535 และนับตั้งแต่เปลี่ยนแปลงวิธีการสำรวจเชิงแผนในปี 2538 จำนวนสถานบริการทางเพศและผู้ให้บริการทางเพศ ที่สำรวจพบทั่วไปประเทศสูงขึ้น ในปี 2541 ผู้ให้บริการทางเพศส่วนใหญ่อยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 25,809 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 40.36 ของผู้ให้บริการทางเพศทั้งหมดทั่วประเทศ

ผลการสำรวจสถานบริการทางเพศและจำนวนผู้ให้บริการทางเพศในระหว่าง 1-31 มกราคม 2541 สรุปได้ว่า

จำนวนสถานบริการทางและผู้ให้บริการจากการสำรวจทั่วประเทศ

จำนวนสถานบริการทั้งหมด	8,016	คน
จำนวนพนักงานในสถานบริการทั้งหมด	107,591	คน
เป็นพนักงานชาย	14,592	คน
เป็นพนักงานหญิง	92,999	คน
จำนวนผู้ให้บริการทางเพศ	63,941	คน
เป็นผู้ให้บริการทางเพศชาย	2,806	คน
เป็นผู้ให้บริการทางเพศ	61,135	คน

ที่มา : รายงานการสำรวจสถานบริการทางเพศ และผู้ให้บริการทางเพศ ปีพ.ศ. 2541

คณะกรรมการพัฒนาระบบการสำรวจสถานบริการทางเพศและผู้ให้บริการทางเพศ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางแสดงจำนวนสถานบริการและผู้ให้บริการทางเพศ จำแนกตามประเภท
สถานบริการทั่วประเทศ

ประเภท สถานบริการ	จำนวน สถานบริการ	จำนวนผู้ให้บริการ		รวมชาย/หญิง ที่ให้บริการ
		ชายให้บริการ	หญิงให้บริการ	
1. สำนัก	682	2	5,153	5,155
2. โรงแรม	252	3	1,537	1,540
3. บังกะโล	74	0	143	143
4. เกสเฮ้าส์	14	0	0	0
5. โรงน้ำชา	13	0	325	325
6. บาร์เบียร์	699	142	5,087	5,229
7. บาร์เกย์	83	1,926	10	1,936
8. บาร์อโกโก้	135	222	3,118	3,340
9. บาร์รวิว	10	2	288	290
10. ดิสโก้เธค	49	76	156	232
11. ไนต์คลับ	50	0	562	562
12. ผับ	142	57	689	746
13. คาราโอเกะ	1,210	66	7,272	7,338
14. คอกเทลเลาจ์	148	17	2,538	2,555
15. อาบอบนวด	121	2	5,962	5,964
16. นวดแผนโบราณ	799	5	9,392	9,397
17. ชาวนา	4	0	29	29
18. คีอ์พีซีอ์ฟ	44	0	110	110
19. คาเฟ่	482	66	5,677	5,743
20. ร้านอาหาร	2,745	188	11,477	11,665
21. ร้านเสริมสวย	64	0	68	68
22. ร้านตัดผมชาย	71	0	156	156
23. นางโทรศัพท์	33	0	304	304
24. เดร็ดเดร์	35	16	914	930
25. อื่นๆ	57	16	168	184
รวม	8,016	2,806	61,135	63,941

ภาคผนวก ข

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เนื้อหาและแนวคำถามในการสนทนากลุ่มย่อย (Focus group)

เนื้อหาและแนวคำถามในการสนทนากลุ่มย่อยจะเป็นในลักษณะ Non-Structured Interview Guidelines โดยมีลำดับการสนทนาดังนี้

1. ความรู้ - ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์โดยทั่วไป (ดูความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่าง โดยให้กลุ่มตัวอย่างช่วยกันพูดถึงโรคเอดส์และการป้องกัน โดยครอบคลุมคำถามเหล่านี้)
 - โรคเอดส์สามารถติดต่อได้ทางใดบ้าง - เพศสัมพันธ์ การใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน และการถ่ายเลือด
 - ท่านเชื่อหรือไม่ว่า ผู้ป่วยเอดส์สามารถมีชีวิตยืนยาวได้ หากรู้จักรักษาสุขภาพกายและสุขภาพจิตให้แข็งแรง
 - ผู้ที่อยู่ในกลุ่มมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันเป็นผู้มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ ไชหรือไม่
 - การรับประทานอาหาร และใช้ห้องน้ำร่วมกับผู้ป่วยเอดส์ไม่ทำให้ติดเชื้อได้ ไชหรือไม่
 - เอดส์สามารถติดต่อทางเพศสัมพันธ์ แต่หญิงบริการทางเพศทุกคนไม่จำเป็นต้องเป็นเอดส์ ไชหรือไม่
 - ขณะนี้ยังไม่มียาแผนปัจจุบันรักษาโรคเอดส์โดยตรง ไชหรือไม่
 - มีคนที่แพทย์ตรวจพบว่ามีเชื้อเอดส์ แต่ไม่มีอาการ ไชหรือไม่
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเปิดรับข้อมูลเกี่ยวกับโรคเอดส์
 - ท่านเปิดรับข่าวสารเรื่องโรคเอดส์กับสื่อบุคคลใดมากที่สุด เพื่อน / แฟน / บิดา มารดาญาติพี่น้อง / คนขายยาตามร้าน / นักสังคมสงเคราะห์ / แพทย์ พยาบาล / อื่นๆ
 - ท่านเปิดรับข่าวสารเรื่องโรคเอดส์ / โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ทางสื่อใดมากที่สุด
 - ท่านมีความเชื่อถือในสื่อบุคคลหรือสื่อมวลชนมากกว่ากัน
 - ท่านคิดว่าปริมาณสื่อเอดส์ที่หน่วยงานต่างๆ ผลิต มีความเพียงพอหรือไม่ อย่างไร ควรมีการเพิ่ม / ลดในสื่อใด อย่างไร
 - ท่านได้เคยรับรู้เกี่ยวกับสื่อรณรงค์ที่ใช้ความกลัวในการนำเสนอหรือไม่
 - หากเคยเห็น หรือได้ยินแล้ว ท่านเกิดความรู้สึกกลัวหรือไม่ อย่างไร

(หลังจากถามเกริ่นในเรื่องของความรู้ ความเข้าใจในเรื่องโรคเอดส์ และการเปิดรับสื่ออย่างกว้างๆของกลุ่มผู้เข้าร่วมสนทนาแล้ว จะให้กลุ่มตัวอย่างดูตัวอย่างโฆษณาณรงค์โรคเอดส์ทางสื่อโทรทัศน์ และร่วมกันแสดงความคิดเห็นเป็นรายเรื่องไป)

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อรณรงค์ที่มีระดับความกลัวที่แตกต่างกัน

- ภาพยนตร์โฆษณาเรื่องที่ 1 "หวัง"
- ภาพยนตร์โฆษณาเรื่องที่ 2 "เตียงสุดท้าย"
- ภาพยนตร์โฆษณาเรื่องที่ 3 "Circulate"
- ภาพยนตร์โฆษณาเรื่องที่ 4 "กรรม"
- ท่านมีความรู้สึกอย่างไรต่อหนังโฆษณาเรื่องที่ได้อายไปนี้
- ท่านคิดว่าสื่อเรื่องนี้ต้องการบอกอะไรแก่ท่าน ท่านรู้สึกเชื่อหรือไม่ (หากต้องการให้ท่านทำ ท่านจะทำตามหรือไม่)
- หากท่านรู้สึกกลัวในสิ่งที่สื่อนำมาเสนอแล้วนั้น ท่านมีพฤติกรรมอย่างไรบ้าง - หลีกเลี่ยง ไม่อยากดู / มีความระวังป้องกันมากขึ้น
- ท่านรู้สึกกลัวในจุดไหน - เสียง, ภาพ, ดนตรี, เนื้อหา
- หากท่านไม่กลัวในสิ่งที่สื่อนำมาเสนอ - เป็นเพราะสาเหตุใด
- ท่านชอบสื่อแอดส์เรื่องใดมากที่สุด ใน 4 เรื่องที่ได้ฉายไป
- ท่านคิดว่าเนื้อเรื่องของสื่อแอดส์ประเภทใดที่สามารถลดอัตราการติดเชื้อแอดส์ลงได้
- ท่านคิดว่ามีความจำเป็นมาก-น้อยเพียงไรในการใช้ความน่ากลัวมานำเสนอในสื่อรณรงค์ต่อต้านโรคเอดส์

4. ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อแอดส์โดยทั่วไป

- ท่านมีความรู้สึกอย่างไรกับเนื้อหาที่สื่อแอดส์นำเสนอ เข้าใจยาก / ง่าย, ใช้ความน่ากลัวมานำเสนอ / ใช้ความรักความอาทร กินใจ
- ท่านมีความเห็นต่อเนื้อเรื่องของสื่อแตกต่างกันอย่างไร - เรื่องที่สร้างความเข้าใจ และให้ตระหนักถึงความร้ายแรงของโรค, เรื่องที่สร้างจิตสำนึกให้เห็นความจำเป็นในการป้องกันตัวเอง, เรื่องที่กล่าวถึงความเข้าใจ ให้เห็นใจผู้ติดเชื้อ - ความชอบ ความเข้าใจของแต่ละประเภท ความน่าสนใจ, ทันสมัย, น่าเบื่อ
- เท่าที่ผ่านมา ท่านชอบสื่อแอดส์เรื่องใดมากที่สุด
- ท่านมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการผลิตสื่อรณรงค์โรคเอดส์ในอนาคตอย่างไร

5. ความรู้สึกลัวโรคเอดส์

- ท่านกลัวโรคเอดส์หรือไม่ ทำไม
- ท่านคิดว่าในกรุงเทพฯ มีคนป่วยเป็นโรคเอดส์ มาก / ปานกลาง / ไม่น่าจะมีมาก / ไม่มี
- ท่านคิดว่าตนเองมีโอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์หรือไม่ - ตามถึงความคิดเห็นว่าเอดส์เป็นเรื่องไกล / ใกล้ตัว เพราะเหตุใด

- ท่านเคยได้รับการตรวจโรคเอดส์แล้วหรือยัง
- ถ้ามีโอกาส ท่านจะตรวจเช็คร่างกายว่าเป็นโรคเอดส์หรือไม่
- ในกรณีที่โชคร้าย ท่านเกิดติดโรคเอดส์ขึ้นมา ท่านจะดำเนินชีวิตต่อไปอย่างไร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เนื้อหาและแนวคำถามในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อเอตส์

เนื้อหาและแนวคำถามในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อเอตส์ - จะใช้แบบสอบถามแบบมีโครงสร้าง (Structure Interview Guideline) ซึ่งแนวทางการสัมภาษณ์ประกอบด้วย

ข้อมูลส่วนบุคคล

- เพศ
- อายุ
- สถานภาพสมรส
- การศึกษา
- ตำแหน่งในชุมชน
- ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง

ข้อมูลเกี่ยวกับสื่อ

1. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับสื่อรณรงค์โรคเอตส์ในปัจจุบัน และของหน่วยงานของท่าน
2. ท่านคิดว่ารูปแบบของสื่อที่ผลิตขึ้นมีจุดเด่น-จุดด้อยอย่างไรบ้าง
3. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ในการใช้ความน่ากลัวมานำเสนอในงานโฆษณาณรงค์โรคเอตส์
4. ท่านคิดว่าทำไมเมื่อใช้ระดับความกลัวในสื่อรณรงค์ในระดับที่น้อยลงแล้ว อัตราการติดเชื้อเอตส์กลับไม่มีแนวโน้มลดลงเลย มีปัจจัยอื่นใดอีกบ้างที่เป็นส่วนส่งเสริมให้การติดเชื้อเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเช่นนี้
5. มีความเป็นไปได้อย่างไรบ้าง ว่าสื่อรณรงค์ที่ใช้ในปัจจุบันนี้ใช้ระดับความกลัวที่น้อยเกินไปจนไม่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ หรือพฤติกรรมของผู้รับสารได้
6. ท่านคิดว่าหน่วยงานของท่านผลิตสื่อที่ใช้ความน่ากลัวในระดับใด และมีความสอดคล้องกันในทุกสื่อหรือไม่
7. ท่านคิดว่าสื่อที่ผลิตขึ้นมานั้น ตอบสนองได้ครบทุกกลุ่มเป้าหมายหรือไม่ อย่างไร
8. ท่านคิดว่าสื่อรณรงค์ของหน่วยงานของท่านบรรลุวัตถุประสงค์หรือมีประสิทธิภาพหรือไม่ อย่างไร
9. การดำเนินงานของหน่วยงานท่านมีการประสานงานกับหน่วยงานอื่นหรือไม่ อย่างไร
10. กระบวนการผลิตสื่อเอตส์ของหน่วยงานของท่าน มีขั้นตอนเป็นอย่างไร

11. ท่านมีการตรวจสอบว่าสื่อรณรงค์ที่ใช้มีประสิทธิภาพหรือไม่ และโดยวิธีใดบ้าง
12. ท่านคิดว่าอะไรคือปัญหาและอุปสรรคในการผลิตสื่อรณรงค์โรคเอดส์ให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด
13. ท่านจะมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการผลิตสื่อรณรงค์โรคเอดส์ในอนาคตอย่างไรบ้าง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อเอคส์

1. คุณ อธิพร ศิริวัฒน์

- เพศ ชาย
 - อายุ 51 ปี
 - สถานภาพสมรส สมรส
 - การศึกษา
 - ปริญญาตรี รัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 - ปริญญาโท รัฐศาสตร์ ปารีส ประเทศฝรั่งเศส
 - ปริญญาโท MPA แมนเชสเตอร์ ประเทศอังกฤษ
 - ประกาศนียบัตร ประเทศออสเตรเลีย
 - ตำแหน่งในชุมชน
 - ผู้อำนวยการ สำนักงานประสานนโยบายและแผนงานโรคเอดส์
 - สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
-

คุณนันทวัน ยันตะดิถก

- เพศ หญิง
 - อายุ 45 ปี
 - สถานภาพสมรส สมรส
 - การศึกษา
 - ปริญญาตรี ศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 - ปริญญาโท นิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 - ตำแหน่งในชุมชน
 - หัวหน้ากลุ่มงานป้องกันทางพฤติกรรมและสังคม กองโรคเอดส์ กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข
-

รศ. นพ. สุรศักดิ์ ฐานิพานิชกุล

- เพศ ชาย
- อายุ 42 ปี
- สถานภาพสมรส สมรส
- การศึกษา แพทย์ศาสตร์บัณฑิต
- ตำแหน่งในชุมชน
 - หัวหน้าหน่วยวางแผนครอบครัว โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์
 - ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นคณะทำงานเรื่องสื่อเอคส์ ราชวิทยาลัย
 - ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นคณะทำงานเรื่องสื่อเอคส์ กรมอนามัย
 - กระทรวงสาธารณสุข

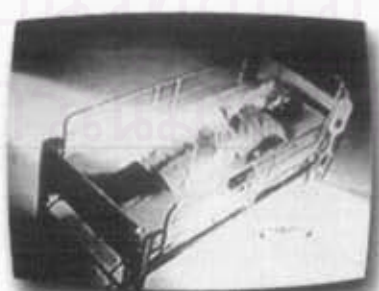

ภาคผนวก ค

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพยนตร์โฆษณาเรื่องที่ 1 "หวัง"

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพยนตร์โฆษณาเรื่องที่ 2 "เคียงสุดท้าย"

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพยนตร์โฆษณาเรื่องที่ 3 "Circulate"

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพยนตร์โฆษณาเรื่องที่ 4 "กรรม"

ประวัติผู้เขียน

นางสาววินัส เจตจรรยาพงศ์ เกิดเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2515 ที่ กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาจิตวิทยา จากคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อปี พ.ศ. 2537 และได้เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการโฆษณา ในปีการศึกษา 2540

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย